

THE VILLAGE NEXT TO PARADISE

Direcció: Mo Harawe

Països: Somàlia, França, Àustria, Alemanya (2024)

Fitxa tècnica

Guió Mo Harawe, Alexander von Piechowski, Dániel Béres **Fotografia** Mostafa El Kashef **Interpretació** Axmen Cali Faarax, Canab Axmed Ibraahin, Ahmed Mohamoud Salleban **Durada** 132 min **Gènere** Drama **Distribuïdora** Totem Films **Llengües** Somali, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

En un ventós poble somali, una família que s'acaba de formar ha de navegar entre les diferents aspiracions i el complex món que els envolta. L'amor, la confiança i la resiliència els ajudaran a obrir-se camí a la vida. (FILMAFFINITY)

Crítica

21/05/2024 - CANES 2024: Mo Harawe imposa el seu notable talent per a la posada en escena en un commovedor i lacònic relat dels infortunis i la resiliència del poble somali

"—No coneixem el mort, però sí que sabem que va ser un dron el que li va causar la mort ahir. Només estem ajudant... —Treballo per a tu i només em dones el 50% dels diners que em vas prometre. No entenc per què. No em tornis a trucar". **The Village Next to Paradise**, el magistral primer llargmetratge del director somali **Mo Harawe** (que viu a Àustria des de fa 15 anys), que ha estat presentat a la secció Un Certain Regard de la 77a edició del Festival de Canes, comença amb aquesta àrida discussió sobre una tomba acabada de cavar enmig del no-res. A través de la immersió en el dia a dia d'una petita família, la pel·lícula es pren el seu temps, en un marc visual de gran qualitat, per pintar un retrat detallat d'una Somàlia en què el present és molt dur, el passat carrega amb el pes dels nombrosos desapareguts i el futur és incert; un retrat que no defuig els sacrificis i la fe necessaris per seguir endavant en un enclavament en què, per sorprenent que sembli, les precioses platges són a tocar.

Enterraments, mecànic, conductor... en Marmagade (**Ahmed Ali Farah**) accepta tota mena de feines —algunes il·legals— per mantenir el seu fill petit, l'estudiant de primària Cigaal (**Ahmed Mohamud Saleban**), que cria sol. L'Araweelo (**Anab Ahmed Ibrahim**), la germana d'en Marmagade, ha vingut a viure amb ells després de divorciar-se (no podia tenir fills i es negava a viure sota el mateix sostre de la segona dona del seu exmarit), i està estalviant per comprar una petita botiga. Tanmateix, per a això ha de recuperar els diners que ha prestat o obtenir un préstec bancari, i això no serà fàcil. Pel que fa a en Marmagade, està a punt de prendre una important decisió, ja que l'escola del Cigaal està tancada per falta de fons, i la directora suggereix que, per no malmetre el potencial del nen, se l'ingressi en un —car— internat de la ciutat. La separació no serà gens fàcil, ni per al nen ni per al seu pare.

Pares morts en naufragis causats per vaixells internacionals que pesquen il·legalment en aigües somalis i confonen els seus vaixells amb els de pirates, o a conseqüència dels productes químics que van contaminar la costa somali als anys 90, atemptats suïcides, drons, tràfic d'armes, pobresa extrema i una altíssima taxa de desocupació ("no té sentit tenir fills, moren joves"), però "hi haurà dies millors, ens en sortirem com una família". És una imatge que Mo Harawe detalla amb senzillesa i precisió al ritme emocional pausat d'una regió on els intercanvis són molt mesurats, fet que el cineasta aprofita al màxim gràcies al carisma dels seus tres intèrprets principals (tots ells no professionals) i a uns enquadraments bellament compostos per **Mostafa El Kashef**.

Fabien Lemercier – cineuropa.org